

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că hotărârea recurată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al recurenților în fața Comisiei. Tribunalul a făcut în mod greșit o distincție între drepturile specifice din articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la o bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă, a stabilit greșit că drepturile din articolul 41 alineatul (2) din cartă nu se aplică în cazul anchetelor privind ajutoarele de stat, a stabilit greșit că există un conflict între articolul 41 alineatele (1) și (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a stabilit greșit că recurentele puteau fi considerate doar o sursă de informare în cadrul anchetei.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE interpretând în mod greșit noțiunea de avantaj. Tribunalul a concluzionat greșit că nu există o ierarhie a metodologiilor pentru a aplica testul operatorului economic privat între analiza comparativă și alte metode, a stabilit greșit că Comisia putea pleca de la analiza comparativă și respinge dovada comparativă prezentată de recurente și a concluzionat greșit că, aplicând testul profitabilității marginale, nu este necesar ca Comisia să certifice că costurile marginale preconizate și veniturile marginale din activități non-aeronautice reflectă modalitatea în care un operator economic privat ar fi gestionat aeroportul.

În al treilea rând, Tribunalul a evaluat greșit imputabilitatea către stat afirmând că nu era necesar să se specifice dacă cogestionarul aeroportului „SMAC” este o întreprindere publică, neaplicând criteriile Stardust Marine pentru a distinge între autonomie și imputare și neoferind o motivare suficientă în acest sens.

(¹) Decizia (UE) 2015/1226 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Angoulême, a SNC-Lavalin, a Ryanair și a Airport Marketing Services [notificată cu numărul C(2014) 5080] (JO 2015, L 201, p. 48).

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/15, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezitanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/15 și

- anularea articolului 1 alineatul (1), a articolului 1 alineatul (2) și [în măsura în care acestea privesc articolul 1 alineatul (1) și articolul 1 alineatul (2)] a articolelor 3, 4 și 5 din Decizia (UE) 2015/1227 ⁽¹⁾ a Comisiei privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și, în orice caz,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în recurs și în procedura din cauza T-165/15 la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea atacată cu recurs trebuie anulată pentru următoarele motive.

În primul rând, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al recurenților în privința procedurii desfășurate la Comisie. Tribunalul a făcut în mod eronat o distincție între drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă, a considerat în mod eronat că drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă nu sunt aplicabile în cadrul investigațiilor privind ajutoarele de stat, a considerat în mod eronat că există un conflict între articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a considerat în mod eronat că recurente puteau fi calificate ca fiind mai degrabă sursă de informații în cadrul investigației.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE printr-o interpretare eronată a noțiunii de avantaj. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că în cadrul metodologiilor de aplicare a criteriului operatorului în economia de piață („OEP”) nu există o ierarhie între analiza comparativă și alte metode, a considerat în mod eronat că Comisia avea dreptul să pornească de la o analiză comparativă și să respingă elementele de comparație propuse de recurente și a concluzionat în mod eronat că, atunci când aplică criteriul rentabilității incrementale, nu este necesar ca Comisia să se asigure că costurile incrementale așteptate și veniturile incrementale non-aeronautice reflectă modul în care un OEP ar fi operat aeroportul.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1227 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services și Transavia [notificată cu numărul C(2014) 5085] (JO 2015, L 201, p. 109).

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-53/16, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δημήτριος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene